

Title: A Phonology of Muak Sa-aak
Researcher: Elizabeth Hall
Degree: Master of Arts in Linguistics
Payap University, Chiang Mai, Thailand
Advisor: Phinnarat Akharawatthanakun, Ph.D.
Date Approved: 10 September 2010
Number of Pages: 93
Keywords: Muak Sa-aak, Palaungic, Angkuic, Phonology,
Tonogenesis

ABSTRACT

Muak Sa-aak is a Mon-Khmer language spoken by a small community of about 4,460 people, primarily in Eastern Shan State of Myanmar, but also known to be in Yunnan province of China. The language belongs to a little-known group of languages, the Angkuic branch of Eastern Palaungic. The sound system of only one Angkuic language has previously been described. This thesis seeks to study Muak Sa-aak to present a complete phonological inventory. The data collected contain a considerable amount of vocabulary borrowed from Tai Lue, a language with which Muak Sa-aak speakers have long been in contact, so a brief investigation of the impact on the phonology of this borrowing from a Tai-Kadai language will be conducted. As special tonogenetic features are frequently mentioned in the literature on Angkuic, an excursus into tonogenesis also seems appropriate.

In this study, Muak Sa-aak was found to follow general Palaungic phonology as a sesquisyllabic language, with 22 consonants, 18 vowels, and three tones. The sound system is clearly distinct from Tai Lue, as seen by the presence of diphthongs and syllable-final palatal consonants. There are clear correspondences between tone in Tai Lue and tone in Muak Sa-aak. The three distinctive tones appear to have developed from a combination of final consonants and the effects of vowel length.

ชื่อเรื่อง:	ระบบเสียงภาษามวกสะอาก
ผู้จัดทำ:	อลิชาเบธ ฮอล
หลักสูตร:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:	ดร. พิณรัตน์ อัครวัฒนากุล
วันที่อนุมัติผลงาน:	10 กันยายน 2553
จำนวนหน้า:	93
คำสำคัญ:	ภาษามวกสะอาก ภาษาสาขาปะหล่อง ภาษาสาขาอังกฤษ ระบบเสียง การกำเนิดวรรณยุกต์

บทคัดย่อ

ภาษามวกสะอากเป็นภาษาตระกูลมอญเขมร มีผู้พูดประมาณ 4,460 คนเท่านั้น โดยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเวียดนาม ประเทศพม่า และบางส่วนอยู่ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ภาษามวกสะอากจัดอยู่ในสาขาปะหล่องตะวันออก สาขาย่อยอังกฤษ งานวิจัยเกี่ยวกับระบบเสียงภาษาสาขาอังกฤษที่ผ่านมามีเพียงภาษาเดียวเท่านั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาภาษามวกสะอากโดยแสดงระบบเสียงอย่างสมบูรณ์ ข้อมูลรายการคำที่ได้มามีคำยืมจากภาษาไทยจำนวนมากเพราะผู้พูดภาษามวกสะอากสัมผัสกับภาษาไทยมาเป็นเวลานาน จึงแสดงการวิเคราะห์เรื่องผลจากการยืมคำภาษาไทย-กะไดที่มีต่อระบบเสียงของภาษามวกสะอากไว้ด้วย เนื่องจากงานวิจัยภาษาสาขาอังกฤษมักกล่าวถึงลักษณะพิเศษเกี่ยวกับการกำเนิดวรรณยุกต์ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงกล่าวถึงการกำเนิดวรรณยุกต์ด้วยเช่นกัน

งานวิจัยนี้พบว่าภาษามวกสะอากมีระบบเสียงเหมือนภาษาสาขาปะหล่องโดยทั่วไปที่มักมีคำสองพยางค์โดยพยางค์แรกเป็นพยางค์รอง ภาษามวกสะอากมีหน่วยเสียงพยัญชนะ 22 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระ 18 หน่วยเสียง และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 3 หน่วยเสียง ระบบเสียงภาษามวกสะอากแตกต่างจากภาษาไทยอย่างชัดเจนเนื่องจากภาษามวกสะอากมีสระประสมและมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียงเพดานแข็ง นอกจากนี้ ยังพบว่าวรรณยุกต์ในภาษาไทยมีความสอดคล้องกับวรรณยุกต์ในภาษามวกสะอาก และดูเหมือนว่าหน่วยเสียงวรรณยุกต์ทั้ง 3 หน่วยเสียงในภาษามวกสะอากพัฒนามาจากหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายและความสั้นยาวของเสียงสระนั่นเอง